Gesetz-Sammlung

für die

Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIÓR PRAW

dla

Państw Królestwa Pruskiego.

№ 9.

(Nr. 5192.) Gesetz, betreffend die Einführung kürzerer Verjährungsfristen für die Hohenzollernschen Lande. Vom 12. März 1860.

Im Namen Sr. Majestät des Königs.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden Prinz von Preußen, Regent,

verordnen, mit Zustimmung beider Häuser des Landtages der Monarchie, was folgt:

§. 1.

Die Verordnung vom 6. Juli 1845. wegen Einführung kürzerer Verjährungsfristen für die Landestheile, in welchen noch gemeines Recht gilt (Gesetz-Sammlung S. 705.), tritt auch für die Hohenzollernschen Lande in Kraft.

§. 2.

An die Stelle des im §. 7. Absatz 1. der gedachten Verordnung bestimmten Zeitpunktes tritt der 31. Dezember 1860.

(No. 5192.) Ustawa, tycząca się zaprowadzenia krótszych terminów przedawnienia dla Hohenzollerskich krain. Z dnia 12. Marca 1860.

W imieniu Najjaśniejszego Króla.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Xiążę Pruski, Regent,

stanowimy, z przyzwoleniem obu Domów Sejmu Monarchii, co następuje:

§. 1.

Rozporządzenie z dnia 6. Lipca 1845. względem zaprowadzenia krótszych terminów przedawnienia dla części kraju, w których jeszcze pospolite prawo ma ważność (Zbiór praw str. 705), wstępuje również w moc dla Hohenzollerskich krain.

§. 2.

W miejsce w §. 7. zdanie 1. rzeczonego rozporządzenia ustanowionego terminu wstępuje dzień 31. Grudnia 1860.

Ausgegeben zu Berlin den 30. März 1860.

Wydany w Berlinie dnia 30. Marca 1860.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 12. März 1860.

(L. S.) Wilhelm, Prinz von Preußen, Regent.

Fürst zu Hohenzollern-Sigmaringen. v. Auerswald. v. d. Heydt. Simons. v. Schleinitz. v. Patow. Gr. v. Pückler. v. Bethmann-Hollweg. Gr. v. Schwerin. v. Roon.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Berlinie, dnia 12. Marca 1860.

(L. S.) Wilhelm, Xiążę Pruski, Regent.

Xiążę w Hohenzollern-Sigmaryngen. Auerswald. von der Heydt. Simons. Schleinitz. Patow. Hr. Pueckler. Bethmann-Hollweg. Hr. Schwerin. Roon.

(Nr. 5193.) Gesetz wegen Abänderung der §§. 68. und 69. und Ergänzung des §. 72. des Gesetzes vom 2. März 1850., betreffend die Ablösung der Reallasten und die Regulirung der gutsherrlichen und bäuerlichen Verhältnisse. Vom 19. März 1860.

Im Namen Sr. Majestät des Königs.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden Prinz von Preußen, Regent,

verordnen, mit Zustimmung beider Häuser des Landtages der Monarchie, was folgt:

§. 1.

Die Bestimmung des §. 69. des Gesetzes vom 2. März 1850., betreffend die Ablösung der Reallasten und die Regulirung der gutsherrlichen und bäuerlichen Verhältnisse, wird aufgehoben. An deren Stelle treten nachstehende Vorschriften.

§. 2.

Wenn die Auseinandersetzungsbehörde eine Aenderung von Normal-Marktorten und den damit zusammenhängenden Normalverhältnissen zu den Preisen der Marktorte (§§. 23. bis 25. des Gesetzes vom 2. März 1850.) durch den Verkehr

(No. 5193.) Ustawa względem zmiany §§. 68. i 69. i uzupełnienia §. 72. ustawy z dnia 2. Marca 1850., tyczącéj się abluicyi ciężarów realnych i regulowania dominialnych i włościańskich stosunków. Z dnia 19. Marca 1860.

W imieniu Najjaśniejszego Króla.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Xiążę Pruski, Regent,

stanowimy, z przyzwoleniem obu Domów Sejmu Monarchii, co następuje:

§. 1.

Postanowienie §. 69. ustawy z dnia 2. Marca 1850., tyczącéj się abluicyi ciężarów realnych i regulowania dominialnych i włościańskich stosunków, znosi się. W ich miejsce wstępują następujące przepisy.

§. 2.

Jeżeli władza separacyina zmianę normalnych miejsc targowych i połączonych stosunków normalnych do cen miejsc targowych (§§. 23. aż do 25. ustawy z dnia 2. Marca 1850.) przez obrot handlowy za konieczną uznaje,

für geboten erachtet, so ist sie zu einer solchen Aenderung nach Anhörung der Bezirksregierung und ohne Zuziehung der Distriktskommission befugt.

Der neue Marktort ist für alle auf die Bekanntmachung der Aenderung folgenden Martini-Marktpreise maaßgebend.

§. 3.

Eine Revision oder Ergänzung der Normalpreise kann die Auseinandersetzungsbehörde bewirken, wenn und soweit sie ein Bedürfniß dazu anerkennt, sofern nur die geltenden Normalpreise schon mindestens zehn Jahre hindurch in Wirksamkeit gewesen sind.

Die Revision oder Ergänzung erfolgt auf dem im §. 67. des Gesetzes vom 2. März 1850. bezeichneten Wege; jedoch wird die Wahl der Mitglieder der Distriktskommission (§. 68. l. c.) der Auseinandersetzungsbehörde übertragen.

Die revidirten Normalpreise finden auf alle nach ihrer Bekanntmachung bei der Auseinandersetzungsbehörde anhängig gemachten Ablösungen Anwendung.

§. 4.

Was im §. 72. des Gesetzes vom 2. März 1850. in Bezug auf die erste Festsetzung der Normalpreise verordnet worden ist, das gilt auch für den Fall der Revision der Normalpreise.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 19. März 1860.

(L. S.) Wilhelm, Prinz von Preußen, Regent.

Fürst zu Hohenzollern-Sigmaringen. v. Auerswald. v. d. Heydt. Simons. v. Schleinitz. v. Patow. Gr. v. Pückler. v. Bethmann-Hollweg. Gr. v. Schwerin. v. Roon.

natenczas takowa do takiéj zmiany po słuchaniu Regencyi obwodowéj i bez przywezwania komisyi obwodowéj jest upoważnioną.

Nowe miejsce targowe dla wszystkich po obwieszczeniu zmiany następujących cen targowych św. Marcina jest miarodawczém.

§. 3.

Rewizyę albo uzupełnienie cen normalnych może władza separacyina uskutecznić, jeżeli i jak dalece potrzebę do tego uznaje, o ile tylko istnące ceny normalne już przynajmniéj w przeciągu dziesięciu lat były w skuteczności.

Rewizya albo uzupełnienie nastąpi w drodze oznaczonéj w §. 67. ustawy z dnia 2. Marca 1850.; a wybór członków komisyi obwodowéj (§. 68. l. c.) porucza się władzy separacyinéj.

Rewidowane ceny normalne znajdują zastósowanie do wszystkich po ich obwieszczeniu u władzy separacyinéj wytoczonych abluicyi.

§. 4.

Co w §. 72. ustawy z dn. 2. Marca 1850. względem pierwszego ustanowienia cen normalnych jest rozporządzoném, to ma również ważność na przypadek rewizyi cen normalnych.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Berlinie, dnia 19. Marca 1860.

(L. S.) Wilhelm, Xiążę Pruski, Regent.

Xiążę w Hohenzollern-Sigmaryngen. Auerswald. von der Heydt. Simons. Schleinitz. Patow. Hr. Pueckler. Bethmann-Hollweg. Hr. Schwerin. Roon.

(Nr. 5194.) Convention additionnelle du 28. Octobre 1859., au traité de commerce et de navigation du 23. Juin 1845. entre les Etats de l'Association de douanes et de commerce Allemande d'une part et de la Sardaigne d'autre part.

Son Altesse Royale le Régent, Prince de Prusse, au nom de Sa Majesté le Roi de Prusse, agissant tant en Son nom et pour les autres Pays et parties de Pays souverains compris dans Son système de douanes et d'impôts, savoir: le Grand-Duché de Luxembourg, les enclaves du Grand-Duché de Mecklenbourg — Rossow, Netzeband et Schoenberg — la Principauté de Birkenfeld du Grand-Duché d'Oldenbourg, les Duchés d'Anhalt-Dessau-Coethen et d'Anhalt-Bernbourg, les Principautés de Waldeck et Pyrmont, la Principauté de Lippe et le Grand-Baillage de Meisenheim du Landgraviat de Hesse, qu'au nom des autres Membres de l'Association de douanes et de commerce Allemande, savoir: la Couronne de Bavière, la Couronne de Saxe, la couronne de Hanovre et la Couronne de Wurttemberg, le Grand-Duché de Bade, l'Electorat de Hesse, le Grand-Duché de Hesse, tant

(Nr. 5194.) Uebersetzung der Additional-Konvention vom 28. Oktober 1859., zu dem Handels- und Schiffahrts-Vertrage vom 23. Juni 1845. zwischen den Staaten des Deutschen Zoll- und Handelsvereins einerseits und Sardinien andererseits.

Seine Königliche Hoheit der Regent, Prinz von Preußen, im Namen Seiner Majestät des Königs von Preußen, sowohl für Sich und in Vertretung der Ihrem Zoll- und Steuersysteme angeschlossenen souverainen Länder und Landestheile, nämlich: des Großherzogthums Luxemburg, der Großherzoglich Mecklenburgischen Enklaven Rossow, Netzeband und Schönberg, des Großherzoglich Oldenburgischen Fürstenthums Birkenfeld, der Herzogthümer Anhalt-Dessau-Köthen und Anhalt-Bernburg, der Fürstenthümer Waldeck und Pyrmont, des Fürstenthums Lippe und des Landgräflich Hessischen Oberamts Meisenheim, als auch im Namen der übrigen Mitglieder des Deutschen Zoll- und Handelsvereins, nämlich: der Krone Bayern, der Krone Sachsen, der Krone Hannover und der Krone Württemberg, des Großherzogthums Baden, des Kurfürstenthums Hessen, des Großherzogthums Hessen, zugleich das Landgräflich Hessische Amt Homburg vertretend; der den Thüringischen Zoll- und

(No. 5194.) Tłómaczenie konwencyi addycyonalnéj z d. 28. Października 1859. do umowy handlowéj i żeglugi z dnia 23. Czerwca 1845. między Państwami Niemieckiego związku celnego i handlowego z jednéj strony i Sardynią z drugiéj strony.

Jego Królewska Wysokość Regent, Xiążę Pruski, w imieniu Najjaśniejszego Króla Pruskiego, tak dla Siebie i w zastępstwie połączonych do Swego systematu celnego i poborowego Monarszych krain i części krajów, mianowicie, Wielkiego Xięstwa Luxemburga, Wielko - Xiążęco - Mecklenburgskich Enklaw Rossow, Netzeband i Schoenberg, Wielko-Xiążęco-Oldenburgskiego Xięstwa Birkenfeld, Xięstw Anhalt-Dessau-Koethen i Anhalt - Bernburg, Xięstw Waldeck i Pyrmont, Xięstwa Lippe i Landgrafosko-Heskiego nadurzędu Meisenheim, jako też w imieniu drugich członków Niemieckiego związku celnego i handlowego, mianowicie korony Bawarskiéj, korony Saskiéj, korony Hanowerskiéj i korony Wuerttembergskiéj, Wielkiego Xięstwa Badeńskiego, Elektorskiego Xięstwa Heskiego, Wielkiego Xięstwa Heskiego, zarazem w zastępstwie Landgrafosko-Heskiego urzę-

pour lui que pour le Baillage de Hombourg du Landgraviat de Hesse; les Etats formant l'Association de douanes et de commerce de Thuringe, savoir: le Grand-Duché de Saxe, les Duchés de Saxe-Meiningen, de Saxe-Altenbourg, de Saxe-Cobourg et Gotha, les Principautés de Schwarzbourg-Rudolstadt et Schwarzbourg-Sondershausen, de Reuss, ligne aînée, et de Reuss, ligne cadette; le Duché de Brunswick, le Duché d'Oldenbourg, le Duché de Nassau et la Ville libre de Frankfort d'une part,

et

Sa Majesté le Roi de Sardaigne, d'autre part,

désirant étendre de plus en plus et favoriser les relations commerciales entre les Etats du Zollverein et les Etats Sardes, ont voulu les consolider par une convention additionnelle au traité de commerce et de navigation du 23. Juin 1845. et à la convention additionnelle audit traité, conclue à Turin le 20. mai 1851.; ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires:

Son Altesse Royale le Régent, Prince de Prusse:

le Sieur Alexandre Gustave Adolphe

Handelsverein bildenden Staaten, namentlich: des Großherzogthums Sachsen, der Herzogthümer Sachsen-Meiningen, Sachsen-Altenburg und Sachsen-Koburg und Gotha, der Fürstenthümer Schwarzburg-Rudolstadt und Schwarzburg-Sondershausen, Reuß älterer und Reuß jüngerer Linie, des Herzogthums Braunschweig, des Herzogthums Oldenburg, des Herzogthums Nassau und der freien Stadt Frankfurt, einerseits,

und

Seine Majestät der König von Sardinien andererseits,

von dem Wunsche beseelt, die Handelsbeziehungen zwischen den Staaten des Zollvereins und den Sardinischen Staaten mehr und mehr auszudehnen und zu befördern, haben diese Beziehungen durch eine Additional-Konvention zu dem Handels- und Schiffahrts-Vertrage vom 23. Juni 1845. und zu der am 20. Mai 1851. in Turin abgeschlossenen Additional-Konvention zu dem gedachten Vertrage befestigen wollen, und haben zu Ihren Bevollmächtigten ernannt:

Seine Königliche Hoheit der Regent, Prinz von Preußen:

den Freiherrn Alexander Gustav Adolph

du Homburg; Państw tworzących Turyngski związek celny i handlowy, mianowicie Wielkiego Xięstwa Saskiego, Xięstw Sachsen-Meiningen, Sachsen-Altenburg i Sachsen-Koburg i Gotha, Xięstw Schwarzburg-Rudolstadt i Schwarzburg-Sondershausen, Reuss starszéj i Reuss młodszéj linii, Xięstwa Brunświckiego, Xięstwa Oldenburgskiego, Xięstwa Nassauskiego i wolnego miasta Frankfurtu, z jednéj strony,

a

Najjaśniejszy Król Sardynii z drugiéj strony,

ożywieni życzeniem, stosunki handlowe między Państwami związku celnego i Państwami Sardyńskiemi daléj i daléj rozciągnąć i wspierać, chcieli stosunki te przez konwencyę addycyonalną do umowy handlu i żeglugi z dnia 23. Czerwca 1845. i do zawartéj pod dniem 20. Maja 1851. w Turynie konwencyi addycyonalnéj do rzeczonéj umowy wzmocnić, i mianowali pełnomocnikami Swymi:

Jego Królewska Wysokość Regent, Xiążę Pruski:

Barona Alexandra Gustawa Adolfa

Baron de Schleinitz, Son Ministre d'Etat et des Affaires Etrangères, Chevalier de l'ordre de l'aigle rouge de la deuxième classe avec la plaque, Chevalier de l'ordre de St. Jean de Jérusalem etc. etc. etc.

v. Schleinitz, Allerhöchstihren Staats- und Minister der auswärtigen Angelegenheiten, Ritter des Rothen Adler-Ordens zweiter Klasse mit dem Stern, des Johanniter-Ordens ꝛc. ꝛc.

Schleinitz, Swego Ministra Stanu i dla spraw zagranicznych, kawalera orderu czerwonego orła drugiéj klasy z gwiazdą, orderu św. Jana i t. d.

et

und

a

Sa Majesté le Roi de Sardaigne:

le Sieur Edouard Comte de Launay, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Cour de Prusse, Commandeur de Son ordre religieux et militaire de St. Maurice et de St. Lazare, Chevalier de l'ordre de l'aigle rouge de Prusse etc. etc. etc.

Seine Majestät der König von Sardinien:

den Grafen Eduard v. Launay, Allerhöchstihren außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister am Preußischen Hofe, Kommandeur des geistlichen und militairischen St. Mauritius- und St. Lazarus-Ordens, Ritter des Preußischen Rothen Adler-Ordens ꝛc. ꝛc.

Najjaśniejszy Król Sardyński:

Hrabiego Edwarda de Launay, Swego nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego Ministra przy Pruskim Dworze, kommandora duchownego i wojskowego orderu św. Maurycego i św. Lazarusza, kawalera Pruskiego czerwonego orła i t. d.

et les deux Plénipotentiaires, munis de pleins-pouvoirs, ont arrêté les articles suivants:

und die beiden mit Vollmachten versehenen Bevollmächtigten haben die folgenden Artikel verabredet:

i obaj plenipotencyami opatrzeni pełnomocnicy umówili następujące artykuły:

Art. I.

Les Etats du Zollverein s'engagent à réduire les droits actuellement établis sur les soies Sardes à leur entrée dans les Etats du Zollverein, savoir:

a) pour les soies écrues retorses de 11 écus à ½ écu le quintal;

Art. I.

Die Staaten des Zollvereins verpflichten sich, die gegenwärtig für Sardinische Seiden bei ihrem Eingang in die Vereinsstaaten bestehenden Zölle zu ermäßigen, und zwar:

a) für Zwirn aus roher Seide von 11 Rthlr. auf ½ Rthlr. vom Zentner;

Art. I.

Państwa związku celnego zobowięzują się, na teraz dla Sardyńskiego jedwabiu przy wchodzie takowych do Państw związkowych istnące cła zmniejszyć, a to:

a) od nici z surowego jedwabiu od 11 tal. na ½ tal. od cetnara;

b) pour toutes les soies décrusées, non teintes, y compris les bourres de soie filées, de 8 écus à ½ écu le quintal;

c) pour les soies teintes retorses, y compris les bourres de soie retorses, de même que pour les fils retors, mêlés de soie et de coton, de 11 écus à 8 écus le quintal.

b) für alle weißgemachte, ungefärbte Seide und Floretseide von 8 Rthlr. auf ½ Rthlr. vom Zentner;

c) für gefärbte, gezwirnte Seide und Floretseide, sowie für Garn aus Baumwolle und Seide, von 11 Rthlr. auf 8 Rthlr. vom Zentner.

b) od wszelkiego bielonego, niefarbowanego jedwabiu i jedwabiu floretowego od 8 tal. na ½ tal. od cetnara;

c) od farbowanego, na nici przerabianego jedwabiu i jedwabiu floretowego, jako też od tkanin z bawełny i jedwabiu od 11 tal. na 8 tal. od cetnara.

Art. II.

La Sardaigne s'engage à admettre tous les spiritueux et les eaux-de-vie de la production des Etat du Zollverein, à leur entrée dans les Etats Sardes, au droit suivant:

en cercles:

supérieurs à 22 degrés, à dix francs par hectolitre,

de 22 degrés et au-dessous, à cinq francs et 50 centimes,

en bouteilles:

à dix centimes par bouteille, qui ne dépasse pas le litre.

En même temps le Gouvernement Sarde garantit que dans aucun cas les spiritueux et eaux-de-vie des Etats du Zollverein ne seront assujettis, par les administrations communales, à des droits d'octroi ou de consommation

Art. II.

Sardinien verpflichtet sich, alle Sprite und Branntweine zollvereinsländischen Ursprungs beim Eingange in die Sardinischen Staaten zum folgenden Zollsatze zuzulassen:

in Fässern:

bei einer Stärke von mehr als 22 Grad, zu 10 Frs. vom Hektolitre,

bei einer Stärke von 22 Grad und darunter, zu 5 Frs. 50 Cent. vom Hektolitre;

in Flaschen:

10 Cent. von der Flasche von 1 Litre und darunter.

Zugleich leistet die Sardinische Regierung Gewähr dafür, daß den zollvereinsländischen Spriten und Branntweinen Seitens der Gemeindeverwaltungen in keinem Falle andere oder höhere Oktroi- oder Konsumtionsabgaben auferlegt werden, als diejenigen,

Art. II.

Sardynia zobowięzuje się, wszelkie spryty i wódki związkowo-celnego pochodu przy wchodzie do Sardyńskich Państw pod następującą pozycyą celną wpuszczać:

w fasach:

przy tęgości więcéj jak 22 gradusów, po 10 fr. od Hektolitra,

przy tęgości 22 gradusów i mniéj po 5 fr. 50 cen. od Hektolitra;

w butelkach:

10 cen. od butelki 1 litry i mniéj.

Zarazem gwarantuje Sardyński Rząd za to, iż związkowo-celnym okowitom i wódkom ze strony zarządów gminnych w żadnym przypadku inne albo wyższe oktroi lub podatki konsumcyine nałożone nie zostaną, jak te, które

autres ou plus élevés que ceux auxquels seront assujettis les spiritueux et eaux-de-vie du pays.

Art. III.

La présente convention sera mise en vigueur le 1 janvier 1860.; elle aura la force et la valeur du traité du 23 juin 1845. et de la convention additionnelle audit traité, dont elle formera l'annexe.

Art. IV.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Berlin dans le plus court délai.

En foi de quoi les deux Plénipotentiaires ont signé la présente convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en double original à Berlin le 28. jour du mois d'octobre de l'an mil-huit-cent-cinquante-neuf.

Schleinitz. (L. S.) **Launay.** (L. S.)

welche den Spriten und Branntweinen des Landes auferlegt werden.

Art. III.

Die gegenwärtige Uebereinkunft soll am 1. Januar 1860. in Wirksamkeit treten; sie soll gleiche Kraft und Gültigkeit mit dem Vertrage vom 23. Juni 1845. und der Additional-Konvention zu dem gedachten Vertrage haben, dessen Anhang sie fortan bildet.

Art. IV.

Die gegenwärtige Uebereinkunft soll ratifizirt und die Ratifikationen sollen so bald als möglich in Berlin ausgewechselt werden.

Zu Urkund dessen haben die beiden Bevollmächtigten die gegenwärtige Uebereinkunft unterzeichnet und ihr die Siegel ihrer Wappen beigedrückt.

So geschehen in Berlin in doppeltem Original, den 28. Oktober 1859.

Schleinitz. (L. S.) **Launay.** (L. S.)

okowitom i wódkom kraju nałożone zostaną.

Art. III.

Niniejsza umowa dnia 1. Stycznia 1860. w skuteczność ma wstąpić; ma mieć równą moc i ważność z umową z dnia 23. Czerwca 1845. i konwencyą dodatkową do rzeczonéj umowy, któréj dodatek tworzy w przyszłości.

Art. IV.

Niniejsza umowa ma być ratyfikowaną i ratyfikacye ile może najspieszniéj w Berlinie być wymienione.

Na dowód tegoż obustronni pełnomocnicy niniejszą umowę podpisali i pieczęcie swych herbów przycisnęli.

Tak się działo w Berlinie w podwójnym oryginale, dnia 28. Października 1859.

Schleinitz. (L. S.) **Launay.** (L. S.)

Die vorstehende Additional-Konvention ist ratifizirt und die Auswechselung der Ratifikations-Urkunden zu Berlin bewirkt worden.

Powyższa konwencya addycyonalna została ratyfikowaną i wymiana dokumentów ratyfikacyinych w Berlinie uskutecznioną.

(Nr. 5195.) Statut des Krappitz-Rogauer Deichverbandes. Vom 27. Februar 1860.

Im Namen Sr. Majestät des Königs.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden Prinz von Preußen, Regent.

Nachdem es für erforderlich erachtet worden, die Grundbesitzer der Oderniederung von Krappitz-Rogau, im Regierungsbezirk und Kreise Oppeln, Behufs der gemeinsamen Herstellung und Unterhaltung eines Deiches gegen die Ueberschwemmungen der Oder zu einem Deichverbande zu vereinigen, und nachdem die gesetzlich vorgeschriebene Anhörung der Betheiligten erfolgt ist, genehmigen Wir hierdurch auf Grund des Gesetzes über das Deichwesen vom 28. Januar 1848. (Gesetz-Sammlung vom Jahre 1848. S. 73.) die Bildung eines Deichverbandes unter der Benennung:

„Krappitz-Rogauer Deichverband“,

und ertheilen demselben nachstehendes Statut.

Umfang und Zweck des Deichverbandes.

§. 1.

In der auf dem linken Oderufer unterhalb der Stadt Krappitz bis zum Schlosse zu Rogau sich erstreckenden Niederung werden die Eigenthümer aller eingedeichten und noch einzudeichenden Grundstücke, welche ohne Verwallung bei den bekannten höchsten Wasserständen der Ueberschwemmung durch die Oder unterliegen würden, zu einem Deichverbande vereinigt.

Der Verband hat seinen Gerichtsstand bei dem Kreisgerichte zu Oppeln.

§. 2.

Dem Deichverbande liegt es ob, einen wasserfreien tüchtigen Deich in denjenigen durch die

(No. 5195.) Statut Krappitz-Rogauskiego towarzystwa grobelnego. Z dnia 27. Lutego 1860.

W imieniu Najjaśniejszego Króla.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Xiążę Pruski, Regent.

Gdy potrzebném uznaném zostało, posiedzicieli gruntów niziny Odry od Krappitz-Rogau, w obwodzie regencyinym i powiecie Opola, celem spólnego założenia i utrzymywania grobli przeciwko zalewom Odry do towarzystwa grobelnego połączyć, i gdy prawem przepisane wysłuchanie interesentów nastąpiło, potwierdzamy niniejszém na mocy ustawy względem spraw grobelnych z dnia 28. Stycznia 1848. (Zbiór praw za rok 1848. str. 73) utworzenie towarzystwa grobelnego pod nazwą:

»Krappitz-Rogauskie towarzystwo grobelne,«

i udzielamy takowemu następujący statut.

Objętość i cel towarzystwa grobelnego.

§. 1.

W nizinie rozciągającéj się na lewym brzegu Odry poniżéj miasta Krappitz aż do zamku pod Rogau właściciele wszelkich otamowanych i jeszcze otamowanemi być mających gruntów, któreby bez obwałowania przy znajomych najwyższych stanach wody zalewowi przez Odrę ulegały, do towarzystwa grobelnego połączeni zostaną.

Towarzystwo ma swoje forum u sądu powiatowego w Opolu.

§. 2.

Towarzystwo grobelne jest obowiązane, wolną od wody doskonałą groblę w rozmia-

Staatsverwaltungsbehörden festzustellenden Abmessungen herzustellen und zu unterhalten, welche erforderlich sind, um die Grundstücke der Niederung gegen Ueberschwemmung durch den höchsten Wasserstand der Oder zu sichern.

Wenn zur Erhaltung des Deiches eine Uferdeckung nöthig wird, so hat der Deichverband dieselbe auszuführen, vorbehaltlich seiner Ansprüche an andere Verpflichtete.

§. 3.

Der Verband ist gehalten, diejenigen Hauptgräben in Stand zu setzen und zu unterhalten, welche erforderlich sind, um das den Grundstücken der Niederung schädliche Binnenwasser aufzunehmen und in die Oder abzuleiten.

Das Wasser der Hauptgräben darf ohne widerrufliche Genehmigung des Deichhauptmanns von Privatpersonen weder aufgestaut, noch abgeleitet werden.

Dagegen hat jeder Grundbesitzer der Niederung das Recht, die Aufnahme des Wassers, dessen er sich entledigen will, in die Hauptgräben zu verlangen.

Die Zuleitung muß aber an den vom Deichhauptmann vorzuschreibenden Punkten geschehen.

Die Anlegung und Unterhaltung der Zuleitungsgräben bleibt Sache der nach den allgemeinen Vorfluthsgesetzen hierbei Betheiligten.

§. 4.

Der Verband hat in den Deichen die Auslaßschleusen für die Hauptgräben anzulegen und zu unterhalten.

Verpflichtungen der Deichgenossen. Geldleistungen. Bestimmung der Höhe derselben und Veranlagung nach dem Deichkataster.

§. 5.

Die Arbeiten des Deichverbandes werden durch die Deichbeamten für Geld aus der Deichkasse ausgeführt.

rach przez Rządowe władze administracyine ustanowić się mających założyć i utrzymywać, które są potrzebne, aby grunta niziny przeciwko zalewowi przez najwyższy stan wody Odry zabezpieczyć.

Jeżeli do utrzymania grobli pokrycie nadbrzeżne potrzebném się stanie, towarzystwo grobelne takowe wykonywać powinno, ze zastrzeżeniem swych pretensyi do innych obowiązanych.

§. 3.

Towarzystwo jest obowiązane, te rowy główne sporządzić i utrzymywać, które są potrzebne, aby wodę śródziemną gruntom niziny szkodliwą przyimować i do Odry odprowadzać.

Woda rowów głównych bez odwołalnego przyzwolenia naczelnika grobelnego przez prywatne osoby nie może być ani wstrzymaną ani odprowadzoną.

Natomiast każdy posiedziciel gruntu niziny ma prawo, przyjęcia wody, któréj się chce pozbyć, do rowów głównych żądać.

Doprowadzenie musi jednakowoż na punktach przez naczelnika grobelnego oznaczyć się mających nastąpić.

Założenie i utrzymywanie rowów doprowadzających pozostaje rzeczą według powszechnych praw odpływu wody przytém interesujących.

§. 4.

Towarzystwo powinno w groblach śluzy upustowe dla rowów głównych założyć i utrzymywać.

Obowiązki spólników grobelnych. Prestacye pieniężne. Oznaczenie wysokości takowych i otaxowanie według katastru grobelnego.

§. 5.

Prace towarzystwa grobelnego przez urzędników grobelnych wykonywają się za pieniądze z kasy grobelnéj.

Die erforderlichen Mittel zu den Arbeiten, zur Besoldung der Deichbeamten und zur Verzinsung und Tilgung der zum Besten des Verbandes kontrahirten Schulden haben die Deichgenossen nach dem bereits festgestellten und von der Regierung zu Oppeln unterm 16. Dezember 1859. ausgefertigten Deichkataster aufzubringen, nach welchem auch die Kosten der Katastrirung einzuziehen sind.

Potrzebne środki do robót, do salaryi urzędników grobelnych i do opłacania prowizyi i umorzenia zaciągniętych na korzyść towarzystwa długów powinni spólnicy grobelni według już ustanowionego i przez Regencyę w Opolu pod dniem 16. Grudnia 1859. wygotowanego katastru grobelnego obmyślić, według którego również koszta katastrowania ściągnięte być mają.

§. 6.

Der gewöhnliche Deichkassenbeitrag wird für jetzt auf jährlich fünf Silbergroschen für den Normalmorgen und die Höhe des anzusammelnden Reservefonds auf fünfhundert Thaler festgesetzt.

§. 6.

Zwyczajna składka do kasy grobelnéj ustanawia się na teraz na roczną ilość pięciu srebrnych groszy za morgę normalną a wysokość zbierać się mającego funduszu rezerwowego na pięćset talarów.

§. 7.

Das Amt des Deichhauptmanns wird mit dem Besitze des Majorats Rogau-Krappitz in der Art verbunden, daß der Besitzer desselben jedesmal auf eine Reihe von sechs Jahren entweder sich selbst oder einen seiner Wirthschaftsbeamten oder Pächter zum Deichhauptmann, und in beiden Fällen einen Stellvertreter für längere Behinderungen zu ernennen hat.

Wenn zur Zeit der Ernennung der Majoratsbesitzer unter Vormundschaft oder Kuratel steht, so hat dessen gesetzlicher Vertreter, und wenn er den Vollbesitz der bürgerlichen Rechte durch rechtskräftiges Erkenntniß verloren hat, der Kreislandrath den Deichhauptmann und dessen Stellvertreter, wo möglich aus der Zahl der Wirthschaftsbeamten oder Pächter des Majorats, zu ernennen.

Dasselbe gilt für den Fall, daß der Majoratsbesitzer das Amt des Deichhauptmanns selbst bekleidet und während der Zeit ein Hinderniß der vorgedachten Art in seiner Person eintritt.

In allen Fällen bedarf die Ernennung der Bestätigung der Regierung, welche die Ernannten demnächst in öffentlicher Sitzung des Deichamtes vereidigen läßt.

§. 7.

Urząd naczelnika grobelnego połącza się z posiadaniem majoratu Rogau-Krappitz w ten sposób, iż posiedziciel takowego za każdą razą na czas sześciu lat albo siebie samego albo jednego z swych urzędników dominialnych lub dzierzawcę naczelnikiem grobelnym i w obu przypadkach zastępcę dla większych przeszkód mianować powinien.

Jeżeli w czasie mianowania posiedziciel majoratu pod opieką lub kuratelą się znajduje, natenczas jego prawny zastępca, i jeżeli pełnego dzierzenia obywatelskich praw prawomocnym wyrokiem utracił, powiatowy radzca ziemiański mianuje naczelnika grobelnego i jego zastępcę, ile może z liczby urzędników gospodarskich lub dzierzawców majoratu.

Toż samo ma ważność na przypadek, jeżeli posiedziciel majoratu urząd naczelnika grobelnego sam zawiaduje i pod ten czas przeszkoda przerzeczonego rodzaju w swéj osobie powstanie.

W wszystkich przypadkach potrzebuje mianowanie potwierdzenia Regencyi, która mianowanych potém w publiczném posiedzeniu urzędu grobelnego przysięgą zobowiązać każe.

Außer dem Ersatz baarer Auslagen findet eine Remuneration des Deichhauptmanns und seines Stellvertreters aus der Deichkasse nicht statt.

§. 8.

Der Deich ist in zwei Aufsichtsbezirke zu theilen.

Vertretung der Deichgenossen im Deichamte.

§. 9.

Das zum Majorate Rogau-Krappitz gehörige Rittergut Rogau hat im Deichamte zusammen mit dem vom Majoratsbesitzer bestellten Deichhauptmann drei Stimmen, welche von letzterem, resp. dessen Stellvertreter, zu führen sind. Die Kämmerei der Stadt Krappitz hat Eine Stimme, welche der Bürgermeister oder dessen Stellvertreter führt, die übrigen Dienstgenossen zu Krappitz haben zwei, die Eingesessenen von Rogau und Gwosdczütz Eine Stimme, welche letztere von dem Vorsteher der Gemeinde Rogau, resp. dessen gewöhnlichem Stellvertreter, geführt wird. Außerdem hat der Deichinspektor, welcher von den übrigen Stimmberechtigten durch absolute Stimmenmehrheit auf sechs Jahre gewählt wird, Eine Stimme im Deichamte.

§. 10.

Die Stimmen der Deichgenossen zu Krappitz — außer der Kämmerei — werden durch gewählte Abgeordnete und deren Stellvertreter geführt.

Behufs der Wahl derselben werden zwei Wählerabtheilungen gebildet. Die erste enthält diejenigen Wirthe, welche nach dem Deichkataster über acht Morgen, die zweite diejenigen, welche danach acht Morgen oder weniger deichpflichtige Grundstücke besitzen. Jede dieser Abtheilungen wählt Einen Abgeordneten und Einen Stellvertreter, deren jeder Eine Stimme führt.

In beiden Abtheilungen wird für jede vollen vier Morgen Eine Wahlstimme berechnet, auch

Prócz zwrotu gotowych wydatków remuneracya naczelnika grobelnego i jego zastępcy z kasy grobelnéj nie ma miejsca.

§. 8.

Grobla porozdziela się na dwa obwody dozorcze.

Zastępstwo urzędników grobelnych w urzędzie grobelnym.

§. 9.

Do majoratu Rogau-Krappitz należąca majętność rycerska Rogau posiada w urzędzie grobelnym do kupy z naczelnikiem grobelnym przez posiedziciela majoratu mianowanym trzy głosy, które przez tegoż ostatniego, resp. jego zastępcy prowadzone być mają. Komora miasta Krappitz ma jeden głos, który burmistrz albo jego zastępca prowadzi, drudzy spólnicy grobelni w Krappitz mają dwa, mieszkańcy w Rogau i Gwosdczuetz jeden głos, który ostatni przez przełożonego gminy Rogau, resp. jego zwyczajnego zastępcę prowadzonym zostanie. Prócz tego ma inspektor grobelny, który przez drugich uprawnionych do głosowania absolutną większością głosów na sześć lat obranym zostanie, jeden głos w urzędzie grobelnym.

§. 10.

Głosy spólników grobelnych w Krappitz — prócz komory — przez obranych deputowanych i ich zastępców się prowadzą.

Celem ich wyboru dwa oddziały wyborcze utworzone zostaną. Pierwszy obejmuje tych gospodarzy, którzy według katastru grobelnego więcéj jak ośm mórg, drugi tych, którzy według takowego ośm mórg lub mniéj grobelnie obowiązane grunta posiadają. Każdy tych wydziałów obiera jednego deputowanego i jednego zastępcę, z których każdy jeden głos prowadzi.

W obu wydziałach porachuje się za każde pełne cztery morgi jeden głos wyborczy, a ró-

hat jeder Grundbesitzer mit weniger als vier Morgen Eine Stimme.

Die Wahl erfolgt auf sechs Jahre durch absolute Stimmenmehrheit.

Wählbar ist jeder großjährige Deichgenosse, welcher den Vollbesitz der bürgerlichen Rechte nicht durch rechtskräftiges Urtheil verloren hat und nicht Unterbeamter des Verbandes ist. Mit dem Aufhören der Wählbarkeit verliert die Wahl ihre Wirkung. Vater und Sohn, sowie Brüder, dürfen nicht zugleich Mitglieder des Deichamtes sein.

Die Stimmenzahl der Wähler wird vom Deichhauptmann zusammengestellt. Den Wahlkommissarius ernennt die Regierung zu Oppeln.

Die Nachweisung der Stimmenzahl wird vierzehn Tage lang auf dem Rathhause zu Krappitz ausgelegt und dies öffentlich bekannt gemacht.

Während dieser Zeit kann jeder Wahlberechtigte Einwendungen gegen die Richtigkeit der Stimmenzahl bei dem Kommissarius erheben. Die Entscheidung über die Einwendungen und die Prüfung der Wahlen steht dem Deichamte zu.

Im Uebrigen sind bei dem Wahlverfahren und in Betreff der Verpflichtung zur Annahme unbesoldeter Stellen die Vorschriften über Gemeindewahlen analogisch anzuwenden. Die Wahlberechtigten können einen anderen Deichgenossen zur Ausübung ihres Stimmrechts bevollmächtigen.

Gehört ein Grundstück mehreren Besitzern gemeinschaftlich, so kann nur Einer derselben im Auftrage der übrigen das Stimmrecht ausüben.

Frauen und Minderjährige dürfen dasselbe durch ihren gesetzlichen Vertreter oder durch Bevollmächtigte ausüben.

Wenn ein stimmberechtigter Gutsbesitzer den Vollbesitz der bürgerlichen Rechte durch rechtskräftiges Urtheil verloren hat, so ruht während seiner Besitzzeit das Stimmrecht des Guts.

Der Stellvertreter nimmt in Krankheits- und Behinderungsfällen des Repräsentanten dessen

wnież każdy posiedziciel gruntu z mniéj niżeli czterema morgami ma jeden głos.

Wybór nastąpi na sześć lat absolutną większością głosów.

Obieralnym jest każdy doletny spólnik grobelny, który pełnego dzierzenia obywatelskich praw prawomocnym wyrokiem nie utracił i nie jest urzędnikiem niższym towarzystwa. Z ustaniem obieralności traci wybór swój skutek. Ojciec i syn, jako też bracia nie mogą być zarazem członkami urzędu grobelnego.

Liczba głosów wyborców obrachuje się przez naczelnika grobelnego. Komisarza wyborczego mianuje Regencya w Opolu.

Spis liczby głosów czternaście dni w zdłuż na ratuszu w Krappitz wyłożonym i toż publicznie ogłoszoném zostanie.

W przeciągu tego czasu może każdy uprawniony do wyboru protest przeciwko prawdziwości liczby głosów u komisarza zanieść. Decyzya względem zażaleń i zbadanie wyborów służy urzędowi grobelnemu.

Z resztą przy postępowaniu wyborczém i co się tyczy obowiązku do przyjęcia bezpłatnych miejsc przepisy względem wyborów gminnych analogicznie zastósowane być mają. Uprawnieni do wyboru mogą innego spólnika grobelnego do wykonania swego prawa głosowania upełnomocnić.

Jeżeli grunt należy do kilku posiedzicieli spólnie, wtedy tylko jeden z nich w poleceniu drugich prawo głosowania wykonać może.

Żony i nieletnie osoby mogą takowe przez swych prawnych zastępców albo pełnomocników kazać wykonać.

Jeżeli uprawniony do głosowania posiedziciel majętności pełne dzierzenie praw obywatelskich prawomocnym wyrokiem utracił, natenczas spoczywa prawo głosowania majętności w czasie posiadłości.

Zastępca przyimuje w przypadkach choroby i przeszkody reprezentanta jego miejsce i wstę-

Stelle ein und tritt für ihn ein, wenn derselbe während seiner Wahlzeit stirbt, den Grundbesitz in der Niederung aufgiebt, oder seinen Wohnort an einem entfernten Orte wählt.

Allgemeine Bestimmungen.

§. 11.

Die allgemeinen Bestimmungen für künftig zu erlassende Deichstatute vom 14. November 1853. (Gesetz-Sammlung vom Jahre 1853. S. 1404. ff.) sollen für den Krappitz-Rogauer Deichverband Gültigkeit haben, insofern sie nicht in dem vorstehenden Statut abgeändert sind.

§. 12.

Abänderungen dieses Deichstatuts können nur unter landesherrlicher Genehmigung erfolgen.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 27. Februar 1860.

(L. S.) Wilhelm, Prinz von Preußen, Regent.

v. d. Heydt. Simons. Gr. v. Pückler.

puje za niego, jeżeli on podczas swego wyboru umarł, posiadłość gruntową w nizinie opuścił, albo swoje zamieszkanie w odległém miejscu obiera.

Powszechne postanowienia.

§. 11.

Powszechne postanowienia dla wydać się mających w przyszłości statutów grobelnych z dnia 14. Listopada 1853. (Zbiór praw za rok 1853. str. 1404 nast.) dla Krappitz-Rogauskiego towarzystwa grobelnego ważność mieć mają, o ile w powyższym statucie nie są zmienione.

§. 12.

Zmiany niniejszego statutu grobelnego tylko pod Monarszém przyzwoleniem nastąpić mogą.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Berlinie, dnia 27. Lutego 1860.

(L. S.) Wilhelm, Xiążę Pruski, Regent.

von der Heydt. Simons. Hr. Pueckler.

(Nr. 5196.) Bestätigungs-Urkunde, betreffend die Verlegung des Domizils des „Bergischen Gruben- und Hüttenvereins" von Düsseldorf nach Hochdahl. Vom 27. Februar 1860.

Im Namen Sr. Majestät des Königs.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden Prinz von Preußen, Regent,

thun kund und fügen hiermit zu wissen, daß Wir die von dem „Bergischen Gruben- und Hüttenverein" in der Generalversammlung vom 30. Oktober 1858. beschlossene Verlegung des Domizils von Düsseldorf nach Hochdahl im Kreise Düssel-

(No. 5196.) Dokument potwierdzenia, tyczący się przełożenia zamieszkania »Bergskiego towarzystwa górniczego i hutowego« od Duesseldorf do Hochdahl. Z dnia 27. Lutego 1860.

W imieniu Najjaśniejszego Króla.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Xiążę Pruski, Regent,

czynimy wiadomo i podajemy niniejszém do wiadomości, iżeś My uchwalone przez »Bergskie towarzystwo górnicze i hutowe« we walném zebraniu z dnia 30. Października 1858. przełożenie zamieszkania z Duesseldorf do

dorf genehmigt haben, und hat demgemäß der §. 2. der unter dem 10. März 1856. bestätigten Statuten fortan zu lauten:

„§. 2. Die Gesellschaft hat ihren Sitz und ihr Domizil in Hochdahl.“

Wir befehlen, daß diese Urkunde mit dem notariellen Akte vom 30. Oktober v. J. für immer verbunden und durch die Gesetz-Sammlung, sowie das Amtsblatt der Regierung zu Düsseldorf, zur öffentlichen Kenntniß gebracht werde.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 27. Februar 1860.

(L. S.) Wilhelm, Prinz von Preußen, Regent.

v. d. Heydt. Simons.

Hochdahl w powiecie Duesseldorf przyzwolili, i ma zatém §. 2. pod dniem 10. Marca 1856. potwierdzonych statutów na przyszłość brzmieć:

»§. 2. Towarzystwo ma swoje posiedzenie i swoje zamieszkanie w Hochdahl.«

Rozkazujemy, ażeby niniejszy dokument z notaryalnym aktem z dnia 30. Października r. z. na zawsze był połączonym i przez Zbiór praw, jako też dziennik urzędowy Regencyi w Duesseldorfie do publicznéj wiadomości podanym.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Berlinie, dnia 27. Lutego 1860.

(L. S.) Wilhelm, Xiążę Pruski, Regent.

von der Heydt. Simons.

(Nr. 5197.) Bekanntmachung der Ministerial-Erklärung vom 11. Februar 1860., betreffend die Abänderung der Artikel 36. und 37. der Uebereinkunft mit Schwarzburg-Sondershausen wegen der gegenseitigen Gerichtsbarkeits-Verhältnisse vom $\frac{18.\ \text{November}}{5.\ \text{Dezember}}$ 1843. Vom 17. März 1860.

(No. 5197.) Obwieszczenie Ministeryalnego oświadczenia z dnia 11. Lutego 1860., tyczące się zmiany artykułów 36. i 37. umowy z Schwarzburg-Sondershausen względem wzajemnych stosunków jurysdykcyinych z dnia $\frac{18.\ \text{Listopada}}{5.\ \text{Grudnia}}$ 1843. Z dnia 17. Marca 1860.

Die Königlich Preußische und die Fürstlich Schwarzburg-Sondershausensche Regierung sind übereingekommen, die bisherigen Artikel 36. und 37. der Uebereinkunft zur Beförderung der Rechtspflege vom $\frac{18.\ \text{November}}{5.\ \text{Dezember}}$ 1843. (Gesetz-Sammlung vom Jahre 1844. S. 1.) durch die nachfolgenden Artikel zu ersetzen:

Królewsko-Pruski i Xiążęco-Schwarzburg-Sondershauseński Rząd na to się umówiły, dotychczasowe artykuły 36. i 37. umowy do wspierania sprawiedliwości z dnia $\frac{18.\ \text{Listopada}}{5.\ \text{Grudnia}}$ 1843. (Zbiór praw z roku 1844. str. 1) przez następujące artykuły uzupełnić:

Art. 36.

Wenn ein Unterthan des einen Staates in dem Gebiete des anderen sich eines Verbrechens oder Vergehens oder einer Uebertretung schuldig gemacht hat und daselbst ergriffen und zur Un-

Art. 36.

Jeżeli poddany jednego Państwa w obwodzie drugiego zbrodnię lub przewinienie albo przestępstwo popełnił i tamże schwytanym i do indagacyi pociągniętym

tersuchung gezogen worden ist, so wird, wenn der Angeschuldigte gegen juratorische Kaution oder Handgelöbniß entlassen worden ist und sich in seinen Heimathsstaat zurückbegeben hat, von dem ordentlichen Richter desselben das Erkenntniß des ausländischen Gerichts, nach vorgängiger Requisition und Mittheilung des Urtheils, sowohl an der Person als an den in dem Staatsgebiete befindlichen Gütern des Verurtheilten vollzogen, vorausgesetzt, daß die Handlung, wegen deren die Strafe erkannt worden ist, auch nach den Gesetzen des requirirten Staates mit Strafe bedroht, und nicht bloß gegen polizei- oder finanzgesetzliche Vorschriften gerichtet ist, ingleichen unbeschadet des dem requirirten Staate zuständigen Strafverwandlungs- oder Begnadigungsrechtes. Ein Gleiches findet im Fall der Flucht eines Angeschuldigten nach der Verurtheilung oder während der Strafverbüßung statt.

Hat sich der Angeschuldigte aber vor der Verurtheilung der Untersuchung durch die Flucht entzogen, so soll es dem untersuchenden Gerichte nur freistehen, unter Mittheilung der Akten auf Fortsetzung der Untersuchung und Bestrafung des Angeschuldigten nach Maaßgabe der Gesetze des requirirten Staates, sowie auf Einbringung der aufgelaufenen Unkosten aus dem Vermögen desselben anzutragen, und muß diesem Antrage, wiederum unter der Voraussetzung, daß die Handlung, wegen deren die Untersuchung eingeleitet war, auch nach den Gesetzen des requirirten Staates mit Strafe bedroht und nicht bloß gegen polizei- oder finanzgesetzliche Vorschriften gerichtet ist, von dem requirirten Staate entsprochen werden. In Fällen, wo der Verurtheilte nicht vermögend ist, die Kosten der Strafvollstreckung zu tragen, tritt die Bestimmung des Artikels 45. ein.

Art. 37.

Wenn ein Unterthan des einen Staates entweder durch solche Handlungen, welche in

został, natenczas, jeżeli obwiniony za juratoryczną kaucyę albo daniem ręki zamiast przysięgi uwolnionym został i się do swego Państwa rodzinnego udał, przez jego zwyczajnego sędziego wyrok zagranicznego sądu, po uprzedniéj rekwizycyi i zakomunikowaniu wyroku, tak na osobie, jako też na położonym w obwodzie Państwa majątku skazanego się wykonywa, przypuszczając, iż uczynek wskutek którego kara wyrokowaną została, również według ustaw rekwirowanego Państwa karą nagrożony, a nietylko przeciwko policyino- albo finansowo-prawnym przepisom jest wymierzonym, niemniéj bez naruszenia służącego rekwirowanemu Państwu prawa zmiany kary albo ułaskawienia. Toż samo ma miejsce na przypadek ucieczki obwinionego po skazaniu albo podczas wycierpienia kary.

Jeżeli zaś obwiniony przed skazaniem indagacyi ucieczką się usunął, natenczas inkwirującemu sądowi ma być wolno, pod nadesłaniem akt o dalsze prowadzenie indagacyi i ukaranie obwinionego według ustaw rekwirowanego Państwa, jako też o zwrócenie wynikłych kosztów z majątku onegoż wniosek uczynić, i musi temu wnioskowi, znów pod przypuszczeniem, że uczynek, za który indagacya wytoczoną była, również według ustaw rekwirowanego Państwa karą nagrożony a nietylko przeciwko policyino- albo finansowo-prawnym przepisom jest popełniony, przez rekwirowane Państwo za dosyć być uczynioném. W przypadkach, gdzie skazany nie jest w stanie, koszta wykonania kary ponosić, wstępuje postanowienie artykułu 45.

Art. 37.

Jeżeli poddany jednego Państwa albo przez takie uczynki, które w Państwie, do

dem Staate, dem er angehört, gar nicht verpönt sind, und demnach auch von diesem Staate nicht bestraft werden können, Strafgesetze des anderen Staates verletzt hat, oder wenn ein Unterthan des einen Staates sich eine Uebertretung polizei- oder finanzgesetzlicher Vorschriften des anderen Staates hat zu Schulden kommen lassen, so soll auf vorgängige Requisition zwar nicht zwangsweise der Unterthan vor das Gericht des anderen Staates gestellt, demselben aber sich selbst zu stellen verstattet werden, damit er sich gegen die Anschuldigung vertheidigen und gegen das in solchem Falle zulässige Kontumazialverfahren wahren könne.

Doch soll, wenn bei Uebertretung eines Abgabengesetzes des einen Staates dem Unterthan des anderen Staates Waaren in Beschlag genommen worden sind, die Verurtheilung, sei es im Wege des Kontumazialverfahrens oder sonst, nur insofern eintreten, als sie sich auf die in Beschlag genommenen Gegenstände beschränkt. In Ansehung der Kontravention gegen Zollgesetze bewendet es bei dem unter den resp. Vereinsstaaten abgeschlossenen Zollkartell.

Zu Urkund dessen ist vorstehende Erklärung ausgefertigt worden, und soll dieselbe nach erfolgter Auswechselung gegen eine übereinstimmende Erklärung des Fürstlich Schwarzburg-Sondershausenschen Ministeriums öffentlich bekannt gemacht werden.

Berlin, den 11. Februar 1860.

Der Königlich Preußische Minister der auswärtigen Angelegenheiten.

(L. S.) v. Schleinitz.

Vorstehende Erklärung wird, nachdem dieselbe gegen eine übereinstimmende Erklärung des Fürstlich Schwarzburg-Sondershausenschen Ministe-

którego on należy, karą wcale nie są zagrożone, a zatém też przez to Państwo ukarane być nie mogą, przeciw ustawom karnym drugiego Państwa przekroczył, albo jeżeli poddany jednego Państwa przestępstwa policyino- lub finansowo-policyinych przepisów drugiego Państwa się stał winnym, natenczas po uprzedniéj rekwizycyi lubo nie przymusowym sposobem poddany przed sąd drugiego Państwa ma być stawionym, onemu jednakowoż ma być dozwoloném sam się stawić, aby się mógł bronić przeciwko obwinieniu i przeciwko postępowaniu zaocznemu w takim przypadku dozwolonemu zabezpieczyć.

Powinno jednakowoż, jeżeli przy przestępstwie ustawy podatkowéj jednego Państwa poddanemu drugiego Państwa towary zaaresztowane zostały, skazanie, bądź w drodze postępowania zaocznego, albo innym sposobem, tylko w téj mierze nastąpić, o ile takowe się ogranicza do zaaresztowanych przedmiotów. Co do kontrawencyi przeciwko ustawom celnym, pozostawia się przy kartelu celnym zawartym pomiędzy resp. Państwami związkowemi.

Na dowód tegoż powyższe oświadczenie wygotowaném zostało, i ma takowe po nastąpionéj wymianie za zgodne oświadczenie Xiążęco-Schwarzburg-Sondershauseńskiego Ministeryum publicznie być ogłoszoném.

Berlin, dnia 11. Lutego 1860.

Królewski Pruski Minister spraw zagranicznych.

(L. S.) Schleinitz.

Powyższe oświadczenie po wymianie za zgodne oświadczenie Xiążęco-Schwarzburg-Sondershauseńskiego Ministeryum z dnia 18. Lu-

riums vom 18. Februar d. J. ausgewechselt worden ist, hierdurch zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

Berlin, den 17. März 1860.

Der Minister der auswärtigen Angelegenheiten.

v. Schleinitz.

tego r. b. niniejszém do publicznéj wiadomości się podaje.

Berlin, dnia 17. Marca 1860.

Minister spraw zagranicznych.

Schleinitz.

(Nr. 5198.) Bekanntmachung der Ministerial-Erklärung vom 21. Februar 1860., betreffend die Abänderung der Artikel 36. und 37. der Uebereinkunft mit Schwarzburg-Rudolstadt wegen der gegenseitigen Gerichtsbarkeitsverhältnisse vom $\frac{12.\text{ August}}{8.\text{ Oktober}}$ 1840. Vom 17. März 1860.

(No. 5198.) Obwieszczenie Ministeryalnego oświadczenia z dnia 21. Lutego 1860., tyczące się zmiany artykułów 36. i 37. umowy z Schwarzburg-Rudolstadt względem wzajemnych stosunków jurysdykcyinych z dn. $\frac{12.\text{ Sierpnia}}{8.\text{ Października}}$ 1840. Z dnia 17. Marca 1860.

Die Königlich Preußische und die Fürstlich Schwarzburg-Rudolstädtische Regierung sind übereingekommen, die bisherigen Artikel 36. und 37. der Uebereinkunft zur Beförderung der Rechtspflege vom $\frac{12.\text{ August}}{8.\text{ Oktober}}$ 1840. (Gesetz-Sammlung vom Jahre 1840. S. 316.) durch die nachfolgenden Artikel zu ersetzen:

Art. 36.

Wenn ein Unterthan des einen Staates in dem Gebiete des anderen sich eines Verbrechens oder Vergehens oder einer Uebertretung schuldig gemacht hat und daselbst ergriffen und zur Untersuchung gezogen worden ist, so wird, wenn der Angeschuldigte gegen juratorische Kaution oder Handgelöbniß entlassen worden ist und sich in seinen Heimathsstaat zurückbegeben hat, von dem ordentlichen Richter desselben das Erkenntniß des ausländischen Gerichts, nach vorgängiger Requisition und Mittheilung des Urtheils, sowohl an der Person als an den in dem Staatsgebiete befindlichen Gütern des Verurtheilten vollzogen, vorausgesetzt, daß die Handlung, wegen deren die Strafe erkannt worden ist, auch nach den Gesetzen des requirirten Staates mit Strafe

Królewsko-Pruski i Xiążęco-Schwarzburg-Rudolstadtski Rząd na to się umówiły, dotychczasowe artykuły 36. i 37. umowy do wspierania sprawiedliwości z dnia $\frac{12.\text{ Sierpnia}}{8.\text{ Października}}$ 1840. (Zbiór praw z roku 1840. str. 316) przez następujące artykuły uzupełnić:

Art. 36.

Jeżeli poddany jednego Państwa w obwodzie drugiego zbrodnię lub przewinienie albo przestępstwo popełnił i tamże schwytanym i do indagacyi pociągniętym został, natenczas, jeżeli obwiniony za juratoryczną kaucyę albo daniem ręki zamiast przysięgi uwolnionym został, i się do swego Państwa rodzinnego udał, przez swego zwyczajnego sędziego wyrok zagranicznego sądu, po uprzedniéj rekwizycyi i zakomunikowaniu wyroku, tak nad osobą, jako też nad położonemi w obwodzie Państwa majątkami skazanego się wykonywa, przypuszczając, że uczynek, według którego kara wyrokowaną została, również według ustaw rekwirowanego Państwa karą nagrożony, a nietylko prze-

bedroht, und nicht blos gegen polizei- oder finanzgesetzliche Vorschriften gerichtet ist, ingleichen unbeschadet des dem requirirten Staate zuständigen Strafverwandlungs- oder Begnadigungsrechtes. Ein Gleiches findet im Fall der Flucht eines Angeschuldigten nach der Verurtheilung oder während der Strafverbüßung statt.

Hat sich der Angeschuldigte aber vor der Verurtheilung der Untersuchung durch die Flucht entzogen, so soll es dem untersuchenden Gerichte nur freistehen, unter Mittheilung der Akten auf Fortsetzung der Untersuchung und Bestrafung des Angeschuldigten nach Maaßgabe der Gesetze des requirirten Staates, sowie auf Einbringung der aufgelaufenen Unkosten aus dem Vermögen desselben anzutragen, und muß diesem Antrage, wiederum unter der Voraussetzung, daß die Handlung, wegen deren die Untersuchung eingeleitet war, auch nach den Gesetzen des requirirten Staates mit Strafe bedroht nnd nicht blos gegen polizei- oder finanzgesetzliche Vorschriften gerichtet ist, von dem requirirten Staate entsprochen werden. In Fällen, wo der Verurtheilte nicht vermögend ist, die Kosten der Strafvollstreckung zu tragen, tritt die Bestimmung des Artikels 45. ein.

Art. 37.

Wenn ein Unterthan des einen Staates entweder durch solche Handlungen, welche in dem Staate, dem er angehört, gar nicht verpönt sind, und demnach auch von diesem Staate nicht bestraft werden können, Strafgesetze des anderen Staates verletzt hat, oder wenn ein Unterthan des einen Staates sich eine Uebertretung polizei- oder finanzgesetzlicher Vorschriften des anderen Staates hat zu Schulden kommen lassen, so soll auf vorgängige Requisition zwar nicht zwangsweise der Unterthan vor das Gericht des anderen Staates gestellt, demselben aber sich selbst zu stellen verstattet werden, damit er sich

ciwko policyino- albo finansowo-prawnym przepisom jest wymierzony, niemniéj bez naruszenia służącego rekwirowanemu Państwu prawa zmieniania kary albo ułaskawienia. Toż samo ma miejsce na przypadek ucieczki obwinionego po skazaniu albo podczas wycierpienia kary.

Jeżeli zaś obwiniony przed skazaniem od indagacyi ucieczką się usunął, natenczas inkwirującemu sądowi tylko ma być wolno, pod nadesłaniem akt o dalsze prowadzenie indagacyi i ukaranie obwinionego według ustaw rekwirowanego Państwa, jako też o zwrócenie wynikłych kosztów z majątku onegoż wniosek uczynić, i musi temu wnioskowi, znów pod przypuszczeniem, że uczynek, za który indagacya wytoczoną była, również według ustaw rekwirowanego Państwa karą nagrożony a nietylko przeciwko policyino- albo finansowo-prawnym przepisom jest popełniony, przez rekwirowane Państwo za dosyć być uczynioném. W przypadkach, gdzie skazany nie jest w stanie, koszta wykonania kary ponosić, wstępuje postępowanie artykułu 45.

Art. 37.

Jeżeli poddany jednego Państwa albo przez takie uczynki, które w Państwie, do którego on należy, karą wcale nie są nagrożone, a zatém też przez to Państwo ukarane być nie mogą, przeciw ustawom karnym drugiego Państwa przekroczył, albo jeżeli poddany jednego Państwa przestępstwa policyino lub finansowo-policyinych przepisów drugiego Państwa się stał winnym, natenczas po uprzedniéj rekwizycyi lubo nie przymusowym sposobem poddany przed sąd drugiego Państwa nie ma być stawionym, ale raczéj jemu ma być dozwoloném, sam się stawić, aby się

gegen die Anschuldigung vertheidigen und gegen das in solchem Falle zulässige Kontumazialverfahren wahren könne.

Doch soll, wenn bei Uebertretung eines Abgabengesetzes des einen Staates dem Unterthan des anderen Staates Waaren in Beschlag genommen worden sind, die Verurtheilung, sei es im Wege des Kontumazialverfahrens oder sonst, nur insofern eintreten, als sie sich auf die in Beschlag genommenen Gegenstände beschränkt. In Ansehung der Kontravention gegen Zollgesetze bewendet es bei dem unter den resp. Vereinsstaaten abgeschlossenen Zollkartell.

Zu Urkund dessen ist vorstehende Erklärung ausgefertigt worden, und soll dieselbe nach erfolgter Auswechselung gegen eine übereinstimmende Erklärung des Fürstlich Schwarzburg-Rudolstädtischen Ministeriums öffentlich bekannt gemacht werden.

Berlin, den 21. Februar 1860.

Der Königlich Preußische Minister der auswärtigen Angelegenheiten.

(L. S.) v. Schleinitz.

mógł bronić przeciwko obwinieniu i przeciwko postępowaniu zaocznemu w takim razie dozwolonemu się zabezpieczyć.

Powinno jednakowoż, jeżeli przy przestępstwie ustawy podatkowéj jednego Państwa poddanemu drugiego Państwa towary zaaresztowane zostały, skazanie, bądź w drodze postępowania zaocznego, albo innym sposobem, tylko w téj mierze nastąpić, o ile takowe się stosuje do zaaresztowanych przedmiotów. Co do kontrawencyi przeciwko ustawom celnym, pozostawia się przy kartelu celnym zawartym pomiędzy resp. Państwami związkowemi.

Na dowód tegoż powyższe oświadczenie wygotowaném zostało i ma takowe po nastąpionéj wymianie za zgodne oświadczenie Xiążęco-Schwarzburg-Rudolstadtskiego Ministeryum publicznie być ogłoszoném.

Berlin, dnia 21. Lutego 1860.

Królewski Pruski Minister spraw zagranicznych.

(L. S.) Schleinitz.

Vorstehende Erklärung wird, nachdem dieselbe gegen eine übereinstimmende Erklärung des Fürstlich Schwarzburg-Rudolstädtischen Ministeriums vom 9. März d. J. ausgewechselt worden ist, hierdurch zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

Berlin, den 17. März 1860.

Der Minister der auswärtigen Angelegenheiten.

v. Schleinitz.

Powyższe oświadczenie po wymianie za zgodne oświadczenie Xiążęco-Schwarzburg-Rudolstadtskiego Ministeryum z dnia 9. Marca r. b. niniejszém do publicznéj wiadomości się podaje.

Berlin, dnia 17. Marca 1860.

Minister spraw zagranicznych.

Schleinitz.

Redigirt im Büreau des Staats-Ministeriums.

Berlin, gedruckt in der Königlichen Geheimen Ober-Hofbuchdruckerei (R. Decker).

Redagowano w Biórze Ministerstwa Stanu.

Berlin, czcionkami Królewskiéj Tajnéj Nadwornéj drukarni (R. Decker).